

L'oposició 'oposada' de Berga s'encara amb la majoria de CiU

REPORTATGE. Podria semblar que poca cosa ha canviat en el panorama polític de Berga des de fa 21 anys. Parlem d'aquell 1991, en què Convergència i Unió, liderada per Jaume Farguell, va obtenir una justa majoria absoluta a la ciutat. Es tracta d'un resultat que motiva a construir paral·lelismes amb la moda política de la CiU de Juli Gendrau, que a les darreres eleccions municipals va aconseguir majoria absoluta amb 9 dels 17 regidors de l'Ajuntament. Resultat idèntic al de Farguell, però amb una oposició molt diferent.

Des d'aquell 1991, l'espectre polític de Berga ha canviat molt. Els grups polítics de la ciutat s'han definit en la diferència, sobretot ideològica. Sorprenentment, Esquerra Republicana de Catalunya no ha obtingut representació a l'Ajuntament en aquestes eleccions passades, i els ideals independentistes de la Coordinadora d'Unitat Popular (CUP) han quallat amb força a Berga, consolidant el tercer regidor després de quatre anys de feina i alçant-se com una de les CUP amb més activitat. El Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) ha patit una davallada a la ciutat - conformant-se amb 4 regidors - i el PPC ha guanyat el seu primer. El panorama, doncs, és el d'una oposició que es podria qualificar d'oposada davant d'una CiU que es reafirma forta dins l'alcaldia.

Durant aquest primer any, l'oposició coincideix que CiU s'ha sentit plenament còmoda a l'Ajuntament, cosa que s'ha notat en la manera de treballar, essent comú el costum de «tirar pel dret» i donar més aviat poques explicacions als altres grups municipals. En aquest punt, l'oposició critica que els 9 regidors de CiU han comportat menys capacitat d'incidència de l'oposició en els assumptes de la ciutat i lamenta les poques facilitats que es tenen a l'hora d'influir sobre temes importants com, per exemple, l'aprovació dels pressupostos municipals.

Crítiques principals

L'aprovació dels pressupostos municipals s'ha convertit en l'aspecte principal que blasmen tots els grups de l'oposició, atès que no se'ls va permetre dur a terme cap esmena ni fer-ne modificacions. Per a **Ermínia Altarriba**, número 1 del PSC, el tema econòmic i, en concret, els pressupostos és, cada any, el cavall de batalla amb CiU. La socialista afirma que «la seva actitud, quan no s'està d'acord amb alguna cosa, és la d'un mur de contenció».

El PPC no s'allunya gaire d'aquesta posició, en tant que lamenta, per boca del regidor **Joan Antoni López**, que l'equip de govern faci aquest ús de la seva majoria absoluta. A més, López postula que els pressupostos aprovats no són ni reals ni eficients.

Joan Antoni López Noguera. Foto: Aida Morales

Per la seva part, la cap de llista de la CUP, **Anna Maria Guijarro**, critica que CiU està adoptant una postura massa còmoda. Sobre el tema dels pressupostos, la CUP argumenta que, com que tenen majoria absoluta, els convergents es permeten certes llicències: «abans enviaven els pressupostos amb prou dies per estudiar-los, ara no». Guijarro explica que, durant l'anterior mandat, els pressupostos s'enviaven amb tres setmanes o un mes de marge, de manera que es tingués prou temps per analitzar-los i esmenar-los. Amb l'actual majoria absoluta, lamenta que «l'aprovació és automàtica i la feina de mocions i esmenes molt més difícil».

Justament, la poca informació proporcionada per l'equip de govern és un altre aspecte del qual es

queixa l'oposició. Per a López, costa saber quina política duu a terme CiU i, segons Altarriba, els convergents no faciliten el coneixement dels complicats tràmits administratius que comporta la gestió d'un Ajuntament com el de Berga. En aquest aspecte, el PPC també critica la desvaloració funcional dels plens. Per a López, els plens municipals s'estan convertint en una «eina burocràtica de l'equip de govern per aprovar aquells tràmits que, forçosament, han de passar-hi», una declaració que la CUP porta més enllà. A finals d'any, la CUP va criticar que ja s'haguessin realitzat amb anterioritat uns pagaments de la Llar i del Teatre Municipal que s'havien d'aprovar durant el Ple del 28 de desembre. Aquesta decisió de CiU va ser durament condemnada per la CUP, que la va qualificar d'il·legal i burlesca cap a la resta de proveïdors.

L'oposició desmembrada

Aida Morales

PSC, CUP i PPC són tres partits amb ideologies polítiques i promeses electorals molt diferents, fet que dificulta la tasca conjunta com a oposició. En aquest sentit, els tres consideren que realitzar una tasca conjunta és gairebé impossible. Fora dels temes obvis que afecten els aspectes generals de la ciutat, l'empremta ideològica és massa diferent.

La CUP explica que hi ha moltes qüestions amb les quals no té el recolzament de cap altre grup polític. Per exemple, n'és un exemple l'esmena en contra de bonificar la llicència d'obres del càmping de Berga. Però Guijarro també comenta que, depenent del tema, la CUP es pot apropar més a un grup o a un altre. En qüestions de país, per exemple, normalment hi ha coincidència amb CiU i, en allò social, amb el PSC. La relació entre CUP i PPC és més complicada, segons afirma la de la CUP, i s'acostuma a coincidir en algunes propostes òbvies de ciutat.

Així ho confirma López, que declara que «el PP pot treballar amb qualsevol partit, sempre que les propostes siguin per millorar la ciutat». En aquest punt, poques setmanes després que la CUP presentés una moció per declarar el Rei «persona non grata» a la ciutat, López critica que hi ha formacions més preocupades d'oferir titulars a la premsa que de treballar per a Berga.

Pel que fa al PSC, Altarriba explica que el seu partit es troba en una situació similar a la de la legislatura passada, ja que dona suports depenent de la proposta. Altarriba, però, sí que opina que la CUP pot haver patit força els efectes de la majoria absoluta. En paraules de la líder del PSC berguedà, «abans, els convergents necessitaven acords puntuals i, sovint, pactaven amb la CUP». Guijarro, però, no ho veu de la mateixa manera i afirma que la CUP fa i va fer oposició constructiva: «la CUP no ha deixat mai d'esmenar i proposar mocions, l'única diferència d'avui és la capacitat d'incidir».

CiU absoluta

La balança política a Berga es troba en un moment delicat. Els convergents tenen via lliure, però no poden fer-ne un ús excessiu. L'oposició juga les seves possibilitats amb CiU, entre ells o per separat. En qualsevol cas, l'oposició constructiva és la via que defensen: analitzar els temes, proposar-ne de nous i, si no s'hi està d'acord, intentar millorar-los.

Altarriba, però, lamenta que això no sigui fàcil, ja que és la mateixa Convergència qui creu que la resta són enemics. Tot i això, segons comenta, la majoria absoluta de CiU ha estat l'elecció democràtica de la ciutadania: «això s'ha d'assumir, i el que s'ha de fer durant els tres anys que queden és convèncer que la nostra proposta és millor». Una postura similar és la que manté el líder del PPC: «aquesta majoria absoluta és l'elecció del poble».

La CUP, però, es mostra reticent a les majories absolutes, ja que creu que «comporten deficiències de debat i participació en les decisions municipals». A més, Anna Maria Guijarro sosté que, durant la darrera legislatura, es va poder demostrar que un govern en minoria, és a dir, amb obligació de pactar, no era equivalent a un Ajuntament ingovernable: «es va evidenciar que les decisions recollien moltes més posicions polítiques».

Tot sembla indicar, doncs, que els diferents grups de l'oposició berguedana hauran de seguir caminant sense oblidar-se dels seus companys de viatge per augmentar la seva capacitat d'incidència. Així mateix, potenciar aquells punts en comú i jugar amb la flexibilitat d'un govern de CiU que, malgrat absolut, encara es veu transigent.

*Ramon Camps i Ermínia Altarriba. Foto: **Aida Morales***